

ה"ט 41232/11/22 - א' נ' כ' נגד לילך אדר

בית משפט השלום בקריות

ה"ט 41232-11-22 נ' כ' נ' אדרי לילך
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט מוטי כהן
מבקשת	א' נ' כ'
נגד	
משיבה	לילך אדר

פסק דין

רקע

1. בין המבקשת לאבי המשיבה נחתם הסכם שכירות, לפיו הושכרה הדירה ברח' אחד העם 32/2 בנהריה (להלן: "הדירה") למבקשת למן יום 01.10.21 ועד ליום 01.10.22 (להלן: "ההסכם").
2. בין הורי המשיבה למבקשת נתגלע סכסוך בנוגע להשכרת הדירה ולהסכם, שבעטיו הוגשה תביעה לפינוי המבקשת מהדירה - תפ"מ 45687-10-22 בבית משפט השלום בקריות (להלן: "הל"ך הפינוי").
3. המבקשת עתרה כנגד המשיבה בבקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת בהתאם לחוק למניעת הטרדה מאיימת תשס"ב-2001 (להלן: "החוק").
4. בבקשה נטען כי המשיבה מכפישה את שם המבקשת, מעלילה עלילות ואיומים עם השכנה שמתגוררת דלת מול המשיבה. עוד נטען כי בן המשיבה נכנס לגינה שבקומת המרתף ללא אישור, וכן כי חלונות הדירה אינם אטומים ומשכך המבקשת ובני ביתה מוטרדים.
5. בפרק ב (נסיבות הבקשה) לבקשה מוסיפה המבקשת, כי המשיבה גוררת כסאות, וכן בנה של המשיבה מטייל בגינה למרות שהוסכם כי אסור.
6. המשיבה טוענת כי דין הבקשה להידחות, בהיותה חסרת כל בסיס, ואינה אלא משקל נגד להליך הפינוי שננקט נגדה כדין.

7. המשיבה הגישה, באמצעות בא-כוחה, תגובה מפורטת אליה צורף תצהיר מטעמה, וכן ראיות נוספות.

8. לטענת המשיבה, המבקשת היא שמאיימת, מקללת, משליטה טרור אימה ופחד על דיירי הבניין בו מצויה הדירה.

9. בדיון שהתקיים היום, חזרו הצדדים על טענותיהם, והציגו ראיותיהם.

דין והכרעה

10. לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה וכן בראיות שהצדדים הציגו, והאזנתי ברוב קשב לטענותיהם, הגעתי לכלל מסקנה שדין הבקשה להידחות.

11. מטרתו של החוק, כפי שסע' 1 שבו מעיד: **"היא להגן על אדם מפני פגיעה בשלוות חייו, בפרטיותו, בחירותו או בגופו, בידי אדם אחר שנקט נגדו הטרדה מאיימת או שפגע בגופו"**. החוק קובע בסע' 2 שתי חלופות להגדרת המונח "הטרדה מאיימת": חלופה הקבועה בסע' 2(א) הכוללת הגדרה כללית של הטרדה מאיימת; והתנהגויות פרטניות, המנויות בסע' 2(ב), שבהתקיים אחת מהן יעלה הדבר לכדי "הטרדה מאיימת". על פי סע' 2(א) לחוק **"הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו"**. במסגרת המקרים הפרטניים שיחשבו להטרדה מאיימת קובע סע' 2(ב) שורה של מקרים הכוללים: בילוש, במארב או בהתחזקות אחר תנועותיו או מעשיו, או בפגיעה בפרטיותו בכל דרך אחרת; נקיטת איומים בפגיעה בו או במאיים עצמו; יצירת קשר עמו בעל פה, בכתב או בכל אמצעי אחר; פגיעה ברכושו, בשמו הטוב, או בחופש התנועה שלו; ועיסוק בשמירה בבית משותף בניגוד להוראות לפי חוק הגבלת שירותי שמירה בבתים משותפים, התשס"ט-2008.

12. ההגדרה הבסיסית להטרדה מאיימת כוללת שני מרכיבים: **הראשון**, הטרדה או נקיטת איומים כלפי אחר; **השני**, נסיבות הטרדה או האיום מלמדות ברמה של "בסיס סביר להניח" כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האחר או כי הוא עלול לפגוע בגופו. על פי הגדרה זו, כדי שמעשה יהווה הטרדה מאיימת אין די בכך שהוא יהיה בגדר איום או הטרדה, עליו ללמד על צפי להישנות מעשה עתידי שתהיה בו פגיעה בגופו או בשלוות חייו או בפרטיותו או בחירותו של הנפגע. הצפי נלמד מנסיבות המעשה (ראו ברע"א 2327/11 פלוני נ' פלוני) [פורסם בנבו], 28.4.2011; ה"ט (קריות) 56467-01-14 פלוני נ' אלמוני (פורסם בנבו, 11.2.2014).

13. עם זאת, בבר"ע 179/04 נס שובל נ' מרים ניסים נפסק על ידי כבוד השופט דרורי כהאי לישנא:

"העילה המיוחדת, שהיא החידוש של חוק מניעת הטרדה מאיימת, היא זו: אם אדם ביצע הטרדה בעבר, או נקט איומים כלפיו (זה היסוד הראשון, שכולל את המעשה שבוצע בעבר), ובנוסף לכך הנסיבות נותנות בסיס סביר להניח כי אותו אדם יטריד או יאיים שוב ויפגע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו או בגופו של אותו אדם (היסוד השני, הצופה פני עתיד), כי אז, רק לאחר שהתקיימו שני היסודות הללו יחדיו ובאופן מצטבר, רשאי בית משפט ליתן צו למניעת הטרדה מאיימת. יודגש כי חוק מניעת הטרדה מאיימת, נחקק לאחר חקיקתו של חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, ויש בו הגבלה לא מעטה על חירות האדם, אשר מבקש הצו רוצה להגבילו. מן הראוי כי הפעלת חוק מניעת הטרדה מאיימת, אשר נתונה לסמכותו של בית המשפט השלום, תיעשה באופן מושכל, כאשר, מצד אחד, תוגשם תכליתו ומטרתו, המגולמת בשמו ובסעיף 1 שבו (שצוטט לעיל בפיסקה 16), ומצד שני, יש להיזהר שלא להיסחף, יתר על המידה, שכן בכך פוגעים אנו בחירויות היסוד של האדם, ובהן חופש התנועה".

מן הכלל אל הפרט

14. סבורני כי במקרה דנן, לא הוכחו התנאים לנקיטת הטרדה מאיימת מצד המשיבה. ואנמק.
15. לכל אורך עדותה, הבהירה המבקשת, כי הינה סבורה שהמשיבה "מתסיסה את השכנים כלפיי" (עמ' 1, מול שורה 12 לפרוטוקול).
16. עוד מנסה המבקשת להיבנות מאמירת המשיבה "אני אטפל בזה" ולשוות לו נופך של איום מצד המשיבה. באותו עניין מוסיפה המבקשת וטוענת כי "השכנה דלת מולה עם בעלה איימו בלהרים עליי ידיים" (עמ' 1, מול שורה 15 לפרוטוקול).
17. ועוד הוסיפה המבקשת (לעניין היותה מוטרדת), כי "אם אני מוציאה שקית מחוץ לדלת השכנה מתלהמת עליי" (שורה 18, עמ' 1 לפרוטוקול).
18. המשיבה כאמור, הבהירה בעדותה כי אמירתה לפיה "אני אטפל בזה" מתייחסת לעניין הליך הפינוי אשר מטופל במישור המשפטי, וזאת במענה לטרוניות מצד שכנים נוספים בבניין אשר הלינו על התנהגותה המבקשת. ברי איפוא, כי אמירה בדמות טיפול משפטי במסגרת הליכים משפטיים אינה נכנסת בגדרי המונח "הטרדה מאיימת".
19. אדרבא, נראה כי נקיטת הליך הפינוי ופרשנותו בעיני המבקשת הוא שהביאה להגיש הבקשה דנן.
20. טענה נוספת שבפי המבקשת הינה כי בנה של המשיבה "נכנס לגינה למרות האיסור, כל עוד אני שוכרת את הדירה שם לא מתקרבים לגינה. הגינה היא רכוש משותף" (עמ' 1, שורה 28-29 לפרוטוקול). יצוין כי משחזר בית המשפט וביקש לברר באם ה"איסור" הנטען מופיע בהסכם, השיבה המבקשת כי זה אינו רשום בהסכם

(עמ' 2, מול שורות 1-2 לפרוטוקול).

21. הנה כי כן, טענות המבקשת הן טענות כלליות, לוקות בחוסר פירוט אשר מעיב על מהימנותן ועל האפשרות לקבלן כאמינות.

22. אם נבור את המוץ מן התבן בטענותיה של המבקשת נמצא למדים כי ככל וישנן צעקות ו/או עימותים בין המבקשת למאן דהוא, **הרי שאלו מיוחסים לשכנה, ניקול** (ראו גם עמ' 3 לפרוטוקול, מול שורה 34).

23. מאידך, המשיבה הגישה תגובה מפורטת, אליה צורפו תכתובות ווטסאפ, ותצהירי דיירים נוספים בבניין, התומכים בגרסתה.

24. אציין עוד כי התרשמתי מהמשיבה וגרסתה מהימנה עלי.

25. אשר על כן, אני מחליט לדחות את הבקשה.

26. ברי איפוא, שאין בידי לקבל התנהגות לפיה נקיטת הליך פינוי מדירה יגרור פעולת נגד בדמות הגשת בקשת סרק למניעת הטרדה מאיימת, שכאמור אין לה על מה שתסמוך.

27. יחד עם זאת, פסיקת הוצאות בהליכים מסוג זה מכח סעיף 9 לחוק היא צעד חריג, אין לעשות בו שימוש שבשגרה ויש להועידו למקרים המתאימים, זאת משום אופיו ומהותו של ההליך, שנועד ליצור מנגנון נגיש, יעיל וללא עלות לקבלת סעד למניעת הטרדה מאיימת. מכאן שיש להישמר מהרתעת הציבור מפני השימוש בהליך לפי החוק.

28. לא נעלמה מעיני העובדה כי המבקשת, כפי שהעידה על עצמה בבקשתה, מטופלת במרכז לאלומות במשפחה, ואף עובדה זו נלקחה בחשבון לעניין פסיקת ההוצאות.

29. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים לעניין סעיף 9 לחוק, ואבחנתי נסיבות המקרה מאלו שנדונו בע"א 66140-12-20 **פולק נ' שמילוביץ** (פורסם בנבו, 04.02.21), ואף נתתי דעתי לדברי המבקשת לפרוטוקול (עמ' 4, שורות 22-24), לפיהם צפויה היא לעזוב את הדירה עד סוף חודש דצמבר, אינני עושה צו להוצאות.

30. הצו שניתן בהחלטה מיום 20.11.22 בטל.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.

ניתן היום, ג' כסלו תשפ"ג, 27 נובמבר 2022, בהעדר הצדדים.